

MARE, ¡VULL SER FESTER!

(Comèdia de caire fester, formada per dos actes i un epílec)

Personatges:

Vicent > Jove d'entre 25 i 30 anys, solter i que viu a casa dels seus pares.

Lucía > La novia de Vicent. (D'entre 20 i 25 anys).

Pura > La mare de Vicent. Abnegada ama de casa, i sempre al servei de la seua família.

Gaspar > Pare de Vicent, i home de Pura. Xapat a l'antiga, les feines de casa li venen grans. "bonatxón" i tranquil.

Llorenç > Amic de Vicent. Solter i sense novia.

Ximo > Altre amic de Vicent. Solter i músic tabaleter.

Rosa > La veïna de dalt, casada i amb dos fills ja casats. Amb nets.

Miquel > L'home de Rosa.

(Típic escenari costumbrista, d'una llar bocairentina, amb una porta d'entrada que és la que dona al carrer per on van entrant els personatges que venen de fora, així com una taula i varies cadires al voltant, més unes quantes més per tota l'habitació, <unes 8 en total>, també una tauleta o moblet amb unes taçetes de cafè damunt la mateixa, i una perxa si pot ser).

1er. ACTE

*(Saleta d'estar d'una casa bocairentina, el dia de la Publicació, al voltant de migdia)
(S'alça el teló i apareix l'escena sense cap personatge)*

(Apareix Vicent, a mig vestir, "resacós" i mig endormiscat).

Vicent: La mare que va, quina "merla" vaig pillar ahir. Hem pega tot voltes, mira que convidar-me a sopar al maset, jo que no he sigut mai fester i no estic acostumat a les nits de festa i de maset. I per si faltaba poc després a desfilar, copeta per aquí, copeta per allà, i ala anem anant.... Menys mal que ma mare no sap com va l'ordinador, per que si m'havera vist per la web.cam com vaig entrar a la Plaça, ...

(En eixos moments apareix Pura en escena)

Pura: ¿Qué dius de ta mare?.

Vicent: *(Sorrís).* No rés, que es la millor mare del món, i que me l'estime molt. Tota la roba que hem vaig ficar ahir, ¡ja la tinc llavada!.

Pura: *(En tò sarcàstic).* A vorem quina trastà has fet. Per que quan parles amb eixe carinyo algo tens que amagar. Ademés el veig groc, ¿qué estàs malalt?.

Vicent: No que va, que es veu que en va sentar mal el sopar d'ahir. I hem trobe un poc triat. Tinc un poc de mal de cap. ¡Ay! Vaig a sentar-me per que no estic massa bé.
(Sentant-se en una cadira).

Pura: (*Pujant el tó de veu*). ¡Segur que va ser el sopar!. El menjar no se'n puja al cap, com a molt afecta a la panxa. A saber on es vareu ficar Lucía i tú anit, es qué eixa novia que tens no para en torreta.

Vicent: (*Decaigut*). Eixe es el problema.

Pura: ¿Quin problema hi ha?

Vicent: Pues que no vaig sopar en Lucía.

Pura: (*Sorpresa*). ¿Com que no?. Si quan te'n vas anar d'ací ahir per la vesprà hem vas dir que no tornaries a sopar per qué te n'anaves en Lucía.

Vicent: Ja, pero...

Pura: Pero, ¿qué?

Vicent: (*Alçant-çe de la cadira*). Vorà mare, quan m'en vaig anar d'ací, com li vaig dir m'en vaig anar a ca Lucía. Però no m'en recordava que ahir tenia que quedar-se estudiant, i no eixia a vore la festa. Per que esta setmana que ve té molts examens i te que prepar-los bé.

Pura: Aixó, a vore si aprova ja d'una i penseu en casar-se, que ja va sent hora.

Vicent: Xé, mare, no tinga tanta presa. Ademés enguany, si aprova, serà l'últim any. I després, tindrà que buscar faena....

Pura: Tens raó Vicent, que els temps d'ara no son com els d'abans. Hui aixó del casament hi ha que pendre-seu en tranquil·litat. Abans de buscar novia hi ha que buscar restaurant.

Vicent: ¡Ademés!. On està u millor que en ca sa mare (*Abraçant-la*). No tinga presa, que el que tinga que ser serà.. (*Pausa breu*). Bé, com anava contan-li, quan Lucía hem va obrir la porta i hem va recordar que ahir no eixiria, hem vaig despedir d'ella, i me'n vaig tornar cap a casa. I en això que hem vaig trobar al meu amic Llorenç que s'en anava a sopar al maset. Li vaig contar la història, i hem va dir que per què no me n'anava en ell al maset, que feien "compul" i uno més que menys no importava.

Pura: I tú clar, no t'ho vas pensar.

Vicent: Pues no crega, que hem va costar molt decidir-me.

Pura: Ja, per que el més prop que has estat tu de la festa, va ser quan l'auelo, que en gloria estiga, et va portar al maset de xicotet i no te se va ocurrir altra cosa que pissar dins del caldero. ¡La que vas armar!. Des d'entonces que la festa... desde la barrera.

Vicent: Xé, mare, era xicotet i no sabia el que feia. Jo veia el caldo groc i...

Pura: Sí, sí, menut escandol vas armar. Varen tindre que anar a Ca Ximo a per bocadillos, i anar a altres filàes a veure si sobraba paella. Menys mal que quan està la Festa pel mig tot s'arregla.

(En això entra Gaspar, sosegadament, ben abrigat, amb abric i bufanda, boina o gorra, i amb el diari deportiu baix del braç).

Gaspar: *(Llevant-se l'abric, la bufanda i la boina, i penjant-los a la perxa).* Bon dia tingam.

Vicent: Bon dia, pare.

Pura: Bon dia, ¿no te n'havies anat a vore la Publicació?. Que prompte has tornat. ¿Que l'han suspesa per massa bon temps, o qué?.

Gaspar: *(Arrimant-se a un calaix traent unes ulleres i sentant-se a la taula per a llegir el diari, tot açó pausadament).* I tant que he anat. He anat a vore l'eixida, després tornaré a vore-la pel Ravalet. Ja saps que a mí els actes poc multitudinaris son els que més m'agraden, son els que li donen substància a la Festa. *(Una breu pausa)* *(Dirigint-se a Vicent).* Qué, festerot anit no més et va faltar fer de cabo. Et vaig vore llançat.

Vicent: *(Un poc asustat).* Sí un poquet.

Pura: *(A Gaspar).* ¿Ah, pero que tu ho savies?. I no m'has dit res.

Gaspar: *(Sense alçar la vista del diari).* Quan volies que t'ho diguera, si anit quan vaig vindre del maset i de vore el desfile, ja estaves roncant, i este matí quant m'he alçat ja te'n havies anat a misa primera.

Pura: *(Altiva)* Pos clar, tindrè que matinar, si nós les faenes de la casa veiges tu qui les fà. Si al menys col.laborareu un poc. Pero no, tú de festa, i per lo que veig, *(dirigint-se a Vicent),* este també.

(En aixó que toquen al timbre, dos o tres voltes).

Pura: Ja vaig, ja vaig... per qué si tenen que obrir ú dels dos paixarells que tinc en casa, anem aviats.

(Entren Pura i Llorenç, que era el que havia tocat).

Pura: *(A Vicent).* Vicent, açí tens al "compañero de fatigas". *(A Llorenç)* Mira que endurte'l ahir a sopar al maset. Hui està que no s'aguanta.

Llorenç: Falta de costum. Ara quan s'apunte i s'acostume al ritme fester, com si res.

Pura: *(Sorpresada. A Llorenç).* Com has dit, repeteix-ho.

Llorenç: *(Mig asustat).* Que quan s'apunte... *(Mirant a Vicent).* Pero... es que encara no els has dit res.

Pura: *(A Vicent).* Vinga solta-ho ja. Contamos-ho.

Vicent: Si es que encara no m'heu deixat. Entre fotut que estic i tots interrogant-me, no he pogut fer-ho.

Llorenç: Vinga jo t'ajude. Pos mire, que anit després de desfilar, li va agradar tant al xiquet la festa, que fent barsella en tots els amics al maset, ens va comentar que anava a apuntar-se fester, pero que no tenia clar a quina "filà" apuntar-se, pues totes li agradaven.

Pura: *(A Vicent).* Vinga parla, o es que tu no tens res a dir.

Vicent: *(A Pura).* Xe mare, ¡jo vullc ser fester!. Mentres no heu proves tan si val, pero una volta heu proves enganxa que no veiges. Pitjor que els culebrons de la televisió.

Pura: *(A Gaspar).* Veus ja t'ho dia jo, que el deuries d'haver apuntat de xicotet, que el xiquet tenia sang festera.

Gaspar: *(Sense alçar la vista del diari).* Que volies que me n'havera fet una com la que li va fer a ton pare. ¡Vinga va!. *(Alçant el cap).* En una ja hi va haver prou. Ademés a mi quan acabe de desfilar m'agrà estirar un poquet la nit, i si tinc xiquet darrere, ja s'ha fotut l'invent. Ell no es ballaor a les Danses, pues en aixó ja te prou.

Vicent: Xe pare, no compares la gimnasia en la magnesia. Son coses diferents. Ademés ara ja soc majoret i puc anar sols sense que ningú en tinga que acompanyar.

Pura: A no ser que agarres una castanya. Que d'eixos matxos jo n'he vist caure molts. *(Dirigint-se a Gaspar).*

Llorenç: *(A Vicent).* Bé, ves i arreglat, que ens hem d'anar a vore la Publicació, i ens està fent tard.

Vicent: Si aixó, ademés vindrà Lucía i encara estaré jo per arreglar. *(Se'n va).*

Pura: *(Alçant la veu).* I prente alguna "pastilla" per al mal de cap. A vore si t'arregla un poc la "testerola".

(Toquen al timbre).

Pura: Vaig a obrir. *(Sarcàstica a Gaspar).* Igual es el "sargento" que ja ve a fer la ratlla del teu fill.

Gaspar: Vinga no sigues exagerada.

(Torna Pura d'obrir la porta i ve amb Lucia).

Pura: Pasa Lucía, ara avisaré al fester. *(Se'n va).*

Lucia: Bon dia a tots. Xe Llorenç ací estas tú també. Bon día senyor Gaspar, que llegint el diari. ¿Com va quedar ahir el València?

Llorenç: Bon dia.

Gaspar: Bon dia Lucía. Pos com té que quedar, malament com de costum. Aixó ja es una tradició... com les Festes. Encara que l'any passat guanyarem la Lliga, no és lo normal. És igual que quan plou en Festes, ¡no és lo habitual!.

Lucia: No hi ha que preocupar-se senyor Gaspar, mes es va pedre a Cuba.

Gaspar: Jo, no veus lo preocupat que estic, i mes hui dia de la Publicació i damunt de Festes. L'única preocupació que tinc es la del temps, les demás no m'importen, i menys la d'estos tíos del futbol, que ens enganyen com volen. Menut xollo tenen montat.

Lucia: Per cert, ¿que ha vollgut dir la senyora Pura en aixó del fester?.

Gaspar: *(A Llorenç)*. Explicali-ho tu Llorenç, que saps més que jo de que va la cosa.

Llorenç: *(Dubitatiu)*. Bueno, pero que conste que es cosa de Vicent solament. *(A Lucia temerós)*. No res que Vicent anit ens va dir que volia apuntar-se fester.

Lucia: *(A Llorenç)*. Sería en somnis, pues quan es va despedir de mi, hem va dir que se n'anava a casa a sopar i dormir.

Llorenç: *(Temerós)*. Ja, pero es que va variar un poc els plans, i... Bueno, que t'ho conte ell ara quan ixca.

Lucia: Bueno bé. *(Pausa)* *(A Gaspar)* Senyor Gaspar, i vosté, ¿en que ix enguany en l'Entrà?

Gaspar: Pos mira xica enguany he decidit no eixir.

Lucia: No m'ho crec, que un fester com vosté de sempre, no ixca en la Entrada sense motiu aparent. O, ¿es que hi ha algún motiu que no sabem?.

Gaspar: Res que en la Filà no tenen a ningú que organitze, i jo com ja ho he provat tot, i l'unic que en falta es això, pos enguany he decidit col.laborar d'esta forma. Además jo ja estic més vist que la Xarito. Ara que si veig que tot va bé, igual m'encame a la carrossa dels xiquets.

Lucia: Aixó està bé, senyor Gaspar. Per que una Entrà mal organitzada i sense col.laboració del fester es un fracàs, además els que estem mirant-la crec jo que es mereixem un respecte, i si va mal la cosa... *(pausa)* Diuen que volen fer un monument a la Festa..., ¿si als que els en tendrien que fer som als que no som festers i esten mirant la Festa!.

Llorenç: Ja te n'has passat.

Gaspar: ¡Que va!, esta xiqueta té molta raó, la festa además de sentiment i emoció, deu tindre un alt grau de respecte per l'espectador i pels demes festers. O si nós, disme tú,

que seria de la Festa sense públic i sense música. I tot açò al mes de Febrer, en que la fresqueta encara es bona.

(Entra Vicent)

Vicent: *(Anant cara a Lucía i besant-la)*. Hola Lucía que tal, preparada per anar a vore la Publicació.

Lucia: *(A Vicent)*. Si pero no m'has de contar res abans d'anarnos-en..

Vicent: *(Pensatiu)*. A vore que pense... ¡Ah sí!, ahir hem va dir Paula, que ens espera el dia de l'Entra en sa casa per a vore-la.

Lucia: *(A Vicent)*. ¿A sí?, i tú vindràs o ja eixiras desfilant. Per que un poc mes i m'entere quan el fan capità.

Vicent: Ah, com que ja teu han dit.

Lucia: Claro, si tu no m'ho contes, algú ho haurà de fer. ¡Com que vols ser fester!.No hi ha prou en la Dansa.

Vicent: I tira-li. ¡Tú també! Son coses diferents i no son incompatibles, i si nos veiges tu dels balladors que hi ha al rotgale, quans no son festers. Ben poquets.....

Lucia: Bé, i ¿com ha segut aixó?.

Vicent: *(A Lucía)*. ¿Ten recordes ahir que et vaig dir que me n'anava a casa a sopar i dormir?

Lucia: Clar que me'n recorde.

Vicent: Pues pel camí de tornada, hem vaig trobar a Llorenç que se n'anava a sopar al maset, hem va convidar i me'n vaig anar en ell. Varem sopar i després a desfilat, i hem va agradar tant que vaig decidir apuntar-me a alguna Filà.

Lucia: ¡A molt bé!. Sense di-me res a mi. *(Mirant a Llorenç amb cara de pocs amics)*.

Vicent: Xe Lucia, si va ser pensat i fet. Ademés tu estaves estudiant. Es que tu també...

Lucia: Aixó es, una estudiant i l'altre en el maset dels Estudiants. I més tú que tens alergia als llibres, menut estudiant faries tu ahir. Si et vaig regalar un llibre pel nostre primer aniversari de "novios", i crec que no has pasat de l'index.

Vicent: Ja pero, a qui li s'occorreix regalar-li a un tío com jo un llibre de recetes de cuina. Si per a el unic que entre a la cuina es quan pase per a anar al pati de dins, a donar-li de menjar al gos quan tu te'l deixes..

Lucia: Pos per aixó, per a que t'ensenyes ja d'una volta. Per que ta mare vos té tant ben acostumats que... sapies que quan et cases no serà igual.

Vicent: (*Murmurant*). No si ja li ho dia jo a ma mare, que com en casa en cap lloc.

Lucia: (*A Vicent*) ¿Qué murmures?

Vicent: No res, que intentaré ensenyar-me. Hem proposaré llegir-me el primer capítol, que crec que va al voltant de la paella i la pericana. I aixina quan siga fester podré fer-ne al maset.

Lucia: ¡No, si encara li vindrà bé!. Ara tot serà per a la Festa, i jo qué.

Vicent: (*En tò carinyós*). Tu seguiràs sent la meua reineta. No te enfades carinyet.

Lucia: Que dolçet et fiques quan vols.

(*Entra Pura, amb un tros de tonya i xocolate*)

Pura: (*A Vicent*). Vicent, hauràs de menjar algo abans d'anarte'n. O es que penses passar en la panxa buida. Minja tonya i voràs que bé et quedes. (*A Lucia i Vicent*). ¿Vosatros en voleu?.

Lucia: No gràcies senyora Pura.

Llorenç: No gràcies.

Vicent: Esta bé menjaré algo, pero poquet, no siga que hem sente mal.

Gaspar: (*Alçan-çe de la cadira, mentre Pura deixa el menjar damunt la taula i Vicent va a asentar-se a la taula*). Bé jo me'n vaig a vore la Publicació que deu estar a punt de passar per aquí.

(*Es posa l'abric, la bufanda i la boina i se'n va*)

Gaspar: Adeu a tots, i cuideu-se.

Pura, Vicent, Lucia i Llorenç: Adeu.

Pura: (*A Llorenç i Lucia*). Senteu-se i no estigau plantats, mentres el futur fester rosega algo.

(*S'asenten els tres en la mateixa taula que Vicent*).

Lucia: (*A Vicent*). Bueno i ¿ja has pensat a quina Filà vas a apuntar-te?.

Vicent: (*Menjant un troç de tonya*). Encara no, per que a mi el que m'agrada es la Festa en sí, el apuntar-me a una o altra Filà es secundari.

Llorenç: Pero, ¿t'hauràs d'apuntar alguna?. O es que vols fer-te Sargento Major.

Vicent: No home no, m'heu estic pensant. I d'aquí a Festes m'heu pensaré tranquilament, i el día de L'Eixabegó m'apuntaré. *(A Lucía en tò carinyós)*. Si la meua novieta en deixa.

Lucía: Home, jo si que et deixe. El que passa es que m'ha pillat tant de colp, i sense haver-me dit res que per això m'he enfadat un poc.

Vicent: Pos no t'enfades, que en assumptes de Festa no hi ha que enfadar-se, sinós ja hem diràs tú a mí.

Pura: No se'n teniu que anar a vore la Publicació, si no se'n aneu ja fareu tard.

Llorenç: *(Mirant-se el rellotge)*. Es veritat, *(alçant-se de la cadira)*. Vinga va parelleta, anemse'n, que ja va sent hora.

(S'alçen tots de les cadires, i posant-se la xaqueta i/o abric Vicent; es despedeixen Vicent, Llorenç i Lucia de Pura).

Llorenç: Adeu senyo Pura, ja es veigem un altre rato.

Lucia: Adeu, Pura.

Vicent: Adeu mare, vaig a impregnar-me dels aromes de la festa.

Pura: Vinga ves, i ves decidin-te a quina vols apuntar-te, per que per a fer-te el traje heu haurem de pillar en temps.

(Se'n van els tres).

Pura: *(Per a si mateix)*. Tu creus quins tresillats, ara a estes altures apuntar-se a fester, si lo que deuria de fer es pensar en casar-se. ¡Ala! Anem anant mes gastos.... *(Eixint per un costat de l'escenari)*.

(Baixada del teló, i finalització del primer acte).

2on ACTE

(S'alça el teló i apareix l'escena sense personatges. De seguida sona el timbre, i apareix Pura per un costat de l'escenari cap a la porta).

Pura: Vaig. ¿Qui serà?. Menys mal que m'ha donat temps a escurar i ja heu tinc tot net.

Pura: Avant Rosa, ¿com va la cosa pel "piso superior"? Abans he sentit que tenies jaleo per dalt.

Rosa: *(En devantal)*. ¿Qué tal Pura?. Si hi havia jaleo per que avui tenia a tota la familia dinant dalt, bueno menys el meu home que està al maset. I arran d'aixó vinc..., per que

un dels meus nets ha tirat per la finestra de l'habitació el sombrero de Moscater del meu home.

Pura: Pos vaja, ¿I com ha sigut això?

Rosa: Com li ha vist la pluma, la tirat per a vore si volaba.

Pura: Estos xiquets en fan cada una. Ara entraré i voré on està. Pero xica sentat i ens farem un cafenet que estava fent.

Rosa: *(Sentant-se en una cadira)* I que ho digues, estos xiquets son de por. Ara que jo desde lo del teu fill, cada volta que faig caldero tanque la porta de la cuina i no deixe entrar a ningú.

Pura: Dona, aixó ja fa temps. Va ser una xiquillada, mon pare que es va despistar fent-se la cervessa al maset, i mira. *(Pausa)* Ara ixc, vaig a pel café... i a pel sombrero.

Rosa: Vale, t'espere aquí.

(Rosa, mentres tant fulletja el Programa de Festes que està damunt la taula).

Rosa: Hi ha que vore que fotos mes boniques té el programa. Quan el meu home va ser capità, li varen ficar el nom i gràcies. Ara millor per que en el que li costa de fer-se fotos, segur que no hauria arribat a hora d'entregar-la abans de tancar l'edició.

(Ix Pura en el sombrero en una mà, i la cafetera en l'altra, deixant-la damunt la taula, i agafant unes taçes que hi ha damunt un moblet, per a servir el café, sentant-se després).

Pura: Aquí tens el sombrero, menys mal que hui Lucia no ens ha deixat el gos per a que li'l cuidarem, sinós no hauria quedat ni la pluma. Pues tanquem el gos al pati.

Rosa: Menys mal, sin nós el meu home havia agarrat als xiquets, i no se el que els hauria fet. *(Pausa)* Xé, Pura, ¿on tens la familia?.

Pura: ¿La familia?. Pos mira el meu home ha dinat en el maset, i deu estar ja al caure, i Vicent i Lucia que han dinat amb mi, se n'han anat a passeigar i reflexionar un ratet.

Rosa: *(Atònita).* ¿Qué demà hi ha eleccions?. No m'he enterat.

Pura: No, ¿per qué dius aixó?

Rosa: Com has dit que estant reflexionant.

Pura: No, a voràs. El que passa es que Vicent vol ser fester, i pensa apuntar-se el día de L'Eixabegó, pero no té clar encara a quina Filà fer-ho.

Rosa: ¿Qué quin bitxo li ha picat?, per voler ser fester a estes altures.

Pura: Que ahir Llorenç el van convidar a sopar al maset i a desfilar després; i pareix ser que va disfrutar tant, que decidí apuntar-se a alguna Filà.

Rosa: Ara que ho dius, anit, bueno millor dit crec que era casi de día, hem va pareixer escoltar com si cantaren pel carrer l'Estudiante Pinturero, pero este matí quan m'he alçat creia que ho havia somiat. ¿No serien el teu fill i l'amic?.

Pura: Pos conta que serien ells. Pa una nit que va al maset es veu que s'ho ha pillat en ganes. Este vol fer un curset accelerat de posta a punt per a ser fester.

(en aixó que entren Vicent i Lucía, llevant-se l'abric o jaqueta)

Vicent i Lucía: Bona vesprà.

Vicent: *(A Rosa)*. Xe senyo Rosa, ¿com estem?. I el seu home, no deu anar molt lluny per que veig el sombrero de moscater.

Rosa: El meu home estarà en el maset. I el sombrero es que he vingut a per ell, per que l'han tirat els meus nets de dalt, i si s'entera ell la joguera que han tingut en el sombreret, penja als xiquets cap per avall al costat dels datils al maset.

Pura: *(A Lucía i Vicent)* ¿Voleu un cafenet?

Lucía: Casi que si.

Pura: ¡Vinga pos senteu-se!. *(S'asenten a la taula Vicent i Lucía)*

Rosa: Que Vicent ja tens clar a quina Filà vas a apuntar-te.

Vicent: ¡Xé, vosté també!. ¿No hi ha altre tema de conversació en esta casa?. Hem pense que ja heu vaig tenint mig clar, i ara quan puje el pare que crec que venia en el seu home vos diré la decició que he pillat.

Lucía: O siga. ¿Qué ja ho tens clar?.

Vicent: Clar, Clar, no. L'únic que tinc clar es que vullc ser fester. El que pasa que per a aixó el que fa falta es apuntar-se a alguna Filà, i per tant tindré que fer-ho.

Pura: Homé pos sí, sería convenient. O si el pareix, ja que t'ho has pillat amb tanta gana vas i t'apunes a les nou Filàes.

Vicent: Seria una barbaritat, però no crega que no estaria mal, pues cada Filà te lo seu.

(Entren Gaspar i Miquel que venen dels respectius maset, llevant-se l'abric i saludant als presents)

Gaspar: Buenas a tots, ¡Açí hi ha més d'un!.

Miquel: Buenas tardes. Hola, Rosa tú també per açí. ¿Qué ja se n'han anat els xicons?

Rosa: Sí, se'n acaben d'anar fa un ratet.

Miquel: (*Senyalant el sombrero*). Eixe no és el meu sombrero, ¿Qué l'has dut per a provarli'l a Vicent, a vore si es decideix?.

Rosa: (*Amagant la veritat*). No l'he dut per a que Pura hem pegara uns puntets, en un troçet que estava descosint-se, però ja està arreglat.

Pura: Sí, ja està apanyat, senteu-se i vos posaré un cafenet. I prepareu-se per a la gran noticia, per que Vicent va a comunicar-nos a quina Filà va a apuntar-se.

Gaspar: ¡Home Vicent!, ja heu tens clar. Has creat més expectació que en el Gran Hermano eixe.

Vicent: La veritat pare que mol clar no heu tinc, i aprofitant ara que esteu tots i hem podeu ajudar a decidir-me, vos comentaré la meua desició per a vore que vos pareix. I així entre tots voré si hem defineix.

Pura: ¡Ala pues!. Solta-ho, o he de cridar a Ximo el teu amic, per a que vinga a fer el redoble de tabal.

Vicent: (*un poc maregat i atemorit*). Crec que vaig a apuntar-me Suavo, m'agrà la marcialitat eixa que tenen, además si son tants per algo serà.

Lucía: (*Enfadada*). D'aixó res.

Vicent: ¿Per qué no Lucía?.

Lucía: O siga, que ma mare és pasaria tot el matí del día de Sant Blai, preparant el putxero i la resta del dinar, per a que tú vingues a dinar i te'n vaigues corrent al Piquete. No hem pareix bé.

Pura: Ja ho has sentit de Suavo res. No hi ha boina que valga.

Rosa: Apuntat moscater con el tío Miquel. Ell te un traje de sobra i te'l podia deixar.

Miquel: Home està un poc apedaçat, per les conseqüències de la cordà., però per a provar et podría valdre. Además jo t'avalaria.

Vicent: No crega que no m'agradaria. El que passa es que aixó dels trons a mi no hem fa molta gracia. I segur, que hem tocaria ser capità, i además tindria que pujar a cavall, i per ahí no passe.

Lucía: ¡No!, que en una volta que vas pujar, ja hi va haver prou. Menut susto ens vas donar.

Vicent: ¡Dona Lucia!, que volies que fera. Si estava cagaet de por, i tan prompte varem eixir del tentadero, vaig apretar els peus al cavall per a no caure, pero l'únic que vaig conseguir va ser que el "Descerebrado", que era com li dien al cavall, arrancara a corre sense parar, i jo per a no caure més li apretava els peus, i ell mes corria.

Pura: Es que en el nom que tenia el cavall que volies que fera, ¿no hi havia altre més calmaet?

Lucía: No, tots els demás estaven ocupats. I quan era l'únic que quedava per algo seria.

(En eixe moment toquen al timbre, s'alça Pura a obrir, i entren Llorenç i Ximo).

Llorenç: ¡Bona vesprada a tots!

Ximo: ¡Bona vesprada!. *(A Llorenç)* Quanta espectació.

Pura: ¡Buenas! ¿A que endivine a que heu vingut?. ¿No serà a conèixer la noticia de primera mà?

Llorenç: ¡Com no!. Hem vingut a que l'amic Vicent es comuniqui a quina Filà va a apuntar-se.

Vicent: Sí home sí, paseu i senteu-se. ¿No heu trobat a ningú més pel carrer per que se'n vinguera?. No sabia jo que açò d'apuntar-se a fester portara tant de rebombori.

Ximo: Pues... Toni venia amb nosatros, però l'han cridat per arreglar no se qué de la carrossa i se'n ha tingut que anar.

Vicent: Si et pareix Ximo hagueres pogut vindre amb tota la banda de música.

Pura: ¡Pues ale senteu-se!, i escolteu la gran decisió. De moment Suavo i Moscater ja han segut descartats.

Llorenç: I, pos apunta't Estudiant,estic segur que s'ho pasariem en gran. O si nós ja vas vore anit.

Vicent: Eixe és el problema, dos nits més com la de anit i no sé el que passaria.

Lucía: Això, deixa-ho estar lo de Estudiant, que hem feu una por quan s'enjunteu tú i Llorenç que deixeu-ho anar.

Llorenç: Dona Lucía, tan sols fem festa. No fem mal a ningú.

Lucía: Ja pero, com no teniu qui vos pare, és tireu de colp i no hem fa a mí molta gràcia.

Pura: Res, que Estudiant descartat també. Ja ens en queden menys.

Miquel: ¡Xé, ja està clar!. Apunta't Moro Marí com ton pare. Així seguiries la tradició familiar. *(A Gaspar)*¿O no et faria goig a tú Gaspar?.

Gaspar: *(Dubitatiu)* .Home pues la veritat que vols que et diga...

Pura: (*Activa*). Pues que no. Que a tú no t'agrà que ningú et controle en les nits de festa i de maset. I segur que si et veigueres al teu fill per el maset día sí día també, et posaríes malalt. Així que de Marino res.

Rosa: No sabia jo que açò d'apuntar-se a alguna Filà fora tan complicat.

Miquel: Si complicat no ho és. L'únic que passa que a tot li poseu problemes. Si no ho vegea no m'ho creuria, açò no passa ni en els sainets del Miguel Cantó.

Lucía: (*A Vicent*). Pos ves decidin-te, ja te'n queden menys per a triar.

Ximo: Ja ho tinc, podries apuntar-te Espanòleto, si tanta gana tens de festa. Tindries el primer Ciri, eixiries el primer a l'Entrà...

Vicent: Ja ho he pensat també, pero...

Pura: ¡Collons xiquet tot son peros!. A vorem que passa ara.

Lucía: Pos que si li toca ser capità, tindrà que parlar a l'Ambaixà, i aixó no li farà gens de gràcia, per que segur que en volta de l'Ambaixà del Moro, pareixeria la de la Risa.

Miquel: ¡Home Vicent!. Pero si tan sols parlaries unes poquetes paraules.

Vicent: Ja però es que aixó de parlar en públic a mi no hem va.

Ximo: ¡Home pos aquí som més d'un i crec que no ho fas malament!.

Pura: ¡Ale pues!. Espanòleto tampoc. No més ens queda Granader, Contrabandiste, Moro Vell o Marroc.

Lucía: ¡No Marroc no!.

Rosa: Tampoc Lucía. ¿Qué és el que passa amb els Marrocs?

Lucía: Que me'n recorde de m'agüelo que era Marroc, que un any quan cremaren la Mahoma, es ficà en primera fila per a apagar-la, i li saltà un troç encés que per a poder apagar-lo l'inflaren a graneraes, així que damunt de haver-se cremat el traje va eixir més baldat que uno d'eixos que s'auto inmolen. Desde entonces que quan cremaven la Mahoma, hem conta mon pare, que l'agüelo és col.locaba l'últim del rastre.

Miquel: ¿I li hauria de pasar a Vicent igual?.

Lucía: Si es que en la sort que té, segur. Jo no tinc ganes que un día me'l duguen a casa baldat i socarrat.

Gaspar: ¡Ale pues Vicentet de marroquet tampoc et veig!.

Ximo: Ja ho tinc clar. Tindries que apuntar-te Granader, tú saps quin goig això de portar a Sant Blai en la Processó, a la volta que bordat al trage. Deu de ser emocionant.

Vicent: Es que...

Lucia: (*Altiva*). Que res, que ja ho hem comentat passejant que Granader no és convenient que t'apuntes. Per que en l'endeble que eres tú en volta de portar al Sant t'aspenjollaries, o segur que el dislocaries un muscle, o veiges tú que podria pasar-te. La devoció és molta, però la salut hi ha que cuidar-la.

Ximo: ¡Ale pues!. Com diuen a la tele “la salud es lo primero”.

Rosa: ¿I Contrabandiste, no et faria goig ser Contrabandiste?

Miquel: ¿Contrabandiste?, en la fameta que tenen en este poble. Tú que vols que el xiquet ixca marcat, com els bous quan ixen a la plaça.

Gaspar: ¡Això son tonteries!. El que passa que este poble ens agrada molt soltar la llengua, i colgar sambenitos sense tresillat.

Llorenç: No cal ni que ho diga. En este poble el “llenguing” és el deport preferit.

Pura: ¿Com has dit?. ¿El qué?

Llorenç: Està el rafting, el puenting, el footing,..., pues en este poble ens agrada practicar el “llenguing”, és a dir soltar la llengua sense tresillat ni fonament.

Ximo: Ni que ho digues, quan el meu germà digué que es casaba, de seguida la gent va dir que era de penal, i ni més ni menys que encara li faltava més d'un any per a casar-se.

Miquel: (*A Vicent*). Entonces ¿et fas farol o qué?

Vicent: No dubte que és una filà que m'atrau, pero la navaixa no és lo meu.

Rosa: Pues si no conte malament, hem pense que ho t'apuntes Moro Vell o t'ho deixes estar.

Lucia: Moro Vell, ja hem comentat abans ell i jo que res, que si fora Capità o Alferis tendria que pujar a cavall a les Embaixades i podria causar una massacre a la plaça si li se desemboca el cavall com la volta que abans hem comentat.

Pura: Tanta expectació, per al final no aclarir res. (*A Vicent*) Si es que sempre has segut igual de dubitatiu.

Rosa: Sí menys per a pixar dins del caldero, per a aixó no s'ho pensà molt.

Vicent: Té raó mare, però hui encara és el día de la Publicació, i encara tinc temps per a pensar-ho detingudament d'aquí a Festes, per que el que tinc clar mare, és que vullc ser fester.

(*Baixada del teló*)

EPÍLEC

(Salça el teló i apareix Pura netegant la casa el dia de l'Entrà preocupada i molt ataregada, i al cap d'uns segons apareix Gaspar d'una habitació interior).

Pura: ¿Ja t'has enterat d'algo del teu fill?. Per que a mí m'ha assegurat que eix esta vesprada a l'Entrà, el que passa es que vol que siga una sorpresa, i no m'ha vollgut dir en quina Filà eix per fí, per a provar. De veritat que està conseguint que siga una verdadera sorpresa.

Gaspar: Dona no et preocupes. Jo sé el mateix que tú. Si ha dit que abans d'anarse'n a dinar pasaria per aquí junt en tota la colla per a ensenyarnos el traje que va a lluir esta vesprada, pues ja ens enterarem de que va.

Pura: Pues si es que no ha vollgut dir-me res ni del traje que trauran, ni si li ha de preparar algo, ni res de res, un secretisme absolut.

(En això que toquen al timbre).

Pura: Vaig a obrir a vore si és el xiquet.

Gaspar: Dona no ho crec, ell te clau.

(Va Pura a obrir i apareix ella i Lucía, que era la que havia tocat).

Pura: Lucía, contan's algo, que saps de Vicent.

Lucía: Està baix amb tota la colla, i m'ha dit que és prepareu per a la sorpresa que de seguida puja per que li doneu el vist-i-plou per a participar esta vesprada a l'Entrà. He deixat la porta oberta i crec que ja puguen.

Pura: ¡Sí, ja es senten!. Mare meu quins nervits que tinc.

Gaspar: ¡Que exagerada eres!

(La sorpresa és que Vicent participarà tocant el bombo a la música, per tant hi haurà que vore que entren amb Vicent, apart de Ximo el seu amic, que toca el tabal, uns quans músics més que puguen interpretar una peça festera coneguda, i si pugueren tots anar uniformats, incluint Vicent millor que millor).

(Abans de entrar, començen els músics a interpretar la peça musical festera i eixen a l'escenari, al capdavant Vicent amb el bombo, uns breus instants d'interpretació i para la música).

Vicent: *(A Pura).* Mare, ¿Sap que he decidit?, que vaig a fer-me músic, així m'ho passaré igual de bé i disfruitaré de la festa de les nou filàes, m'ensenyaré les cançons i les costums de totes. He aprofitat que, com vosté sabrà, de xicotet vaig fer un curset de solfeig i de percussió, i que Ximo m'havia dit que en la banda els feien falta músics per a Festes, pues he assaigat unes quantes vesprades amb ells, i ja estic preparat per a tocar

esta vesprada a l'Entrà, i durant totes les Festes. Per que tinga en conte, que si important és ser fester, més ho és ser músic... per que si no hi ha música no hi ha festa.

Pura: *(Emocionada)*. ¡Ai Vicent, quina sorpresa que m'has donat!. Pues si que m'alegre que hages prés eixa desició. I lo guapo que estàs en el traje de músic. Veritat és que la música i la festa son cosines germanes, i per tant que vixca la música. ¡Música maestro!.

(Comencen a tocar de nou els músics de la banda que han entrat amb Vicent, i poc a poc es baixa el teló).

FÍ